

τοῦτο, ὅπως περιμεῖνῃ τὸν κόμητα καὶ τὸν ληστεύσῃ καθ' ὁδόν.

— Αὐτὴ εἶνε καὶ ἡ ἰδική μου γνώμη, εἶπεν ὁ κύριος Δυβουά· ἐὰν δὲ δὲν ἦλθον ἀμέσως νὰ καταθέσω ταῦτα, τοῦτο προήλθε διότι ἐβράδυναν νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν μνήμην μου τὰ περιστατικὰ αὐτά.

— Πρέπει νὰ μάθωμεν τί ἔκαμεν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ὁ ὑποτιθέμενος ὡς δολοφόνος, προσέθετο ὁ ἐπιθεωρητής, διότι ἔσως προητοίμασε κανὲν ἀλλοθι.

— Καὶ ἐγὼ μεταβαίνω ἀμέσως ν' ἀνακοινώσω εἰς τὸν ἀνακριτὴν τὴν κατάθεσιν τοῦ κυρίου Δυβουά, εἶπεν ὁ κύριος Λεβέλ.

* *

Ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐγίνετο ἡ ἀνωτέρω συνομιλία, ὁ Μάξιμος ἐλάμβανεν εἰς τὴν ἐν ὁδῷ Μιρομενσίλ κατοικίαν του ἐπιστολὴν τῆς δεσποινίδος Ἀλίκης.

Ἡ νεῆνις τὸν εἰδοποιεῖ ὅτι τὸ ἐσπέρας ἐκεῖνο δὲν θὰ ἐγίνετο συναναστροφὴ εἰς τὸ μέγαρόν των. Ὁ νεανίας, ἀφοῦ ἀνέγνωσεν ἐπανειλημμένως τὴν ἐπιστολὴν τῆς μνηστῆς του, τὴν ἔρριπεν εἰς τὸ πῦρ τῆς ἐστίας· ἦτο δὲ τοῦτο μεγάλη θυσία, ἀλλὰ τοιοῦτοτρόπως ἐξεπλήρου τὸν ὄρκον, τὸν ὅποιον εἶχε κάμει εἰς τὴν Ἀλίκην, νὰ ἐξαφανίῃ τουτέστιν ἀμέσως πᾶσαν ἐπιστολὴν, ἣν αὕτη ἤθελε τῷ γράψει.

Ὑπὸ μόνον τὸν ὅρον τοῦτον ἡ δεσποινὶς δὲ Λομπρέ εἶχε συγκατανεύσει ν' ἀντεπιστέλλῃ μετ' ἐκείνου, τὸν ὅποιον ἡγάπα καὶ ὁ Μάξιμος ἦτο πολὺ ἔντιμος, ὅπως μὴ παραβῇ τὴν ὑπόσχεσίν του.

Ἐν τούτοις πλήρης εὐτυχίας ἐπὶ τῇ ἀγγελθείσῃ γνωστοποιήσῃ, ὁ υἱὸς τῆς ὠραίας Μαριῶν, ὅστις δὲν εἶχεν ἴδει τὴν μητέρα του ἀπὸ δύο ἡδὴ ἡμερῶν καὶ ὅστις ἐκάκιζεν ἐαυτὸν διὰ τὴν ἀδιαφορίαν του πρὸς ἐκείνην, ἥτις τὸν εἶχε γεννήσει καὶ ἀναθρέψει, ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ καὶ διέλθῃ τὴν ἡμέραν του ἐν τῷ μικρῷ οἴκῳ του κατὰ τὴν ὁδὸν Βατινιόλ.

Ἡ κυρία Μαριῶν δὲν ἐκατηγόρει τὸν υἱὸν τῆς διὰ τὴν ἀδιαφορίαν του· ὑπέφερεν ἔνεκα τῶν μακρῶν ἀπουσιῶν του, ἀλλὰ δὲν παρεπονείτο. Ὑπεδέξατο λοιπὸν τὸν Μάξιμον μὲ τὸ χάριεν ἐκεῖνο μειδίημα, ὅπερ πάντοτε εἶχεν εἰς τὰ χεῖλη, ὡς ἂν ἐπανεβλεπε τὸν υἱὸν τῆς. Ἀλλὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ Νίνα ἦτο σοβαρωτέρα τοῦ συνήθους· μετὰ τὸ μητρικὸν φίλημα ἔλαβε τὸν Μάξιμον ἀπὸ τῆς χειρὸς, τὸν ἔφερεν εἰς τὸ δωμάτιόν της καὶ ἀνευ προλόγου τῷ εἶπε :

— Μέχρι σήμερον σὲ ἠπάτησα· ὁ πατήρ σου ζῇ !

συνέλαβον μετὰ δύο ὥρας ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Μιρομενσίλ δωματίῳ του.

Ὁ νεανίας ἤχθη εἰς τὰς φυλακάς.

[Ἐπεται συνέχεια].

Π. Σ.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

Διήγημα κατὰ τὸ γαλλικόν.

[Τίλος]

Β'

Ἦτο ἀργά, καὶ ὁ μηχανικὸς εἶχεν ἀνάγκην ἀναπαύσεως, διότι εἰργάζετο πολὺ. Ὡς ἐκ τούτου ἡ συνδιαλέξις διεκόπη. Τὴν ἐπιοῦσαν ὁ Βεννὰ ἵστατο, κατὰ τὸ σύνθηρες, εἰς τὸ παράθυρον σκυθρωπός, θεώμενος τὸν πρὸ αὐτοῦ ἀτελεύτητον Πόντον.

Αἶφνης πρὸ τῆς θύρας τῆς οἰκίας του ἐσταμάτησεν ἀγοραία ἄμαξα, ἐξ ἧς μετὰ σπουδῆς κατῆλθε νεαρὰ κυρία, ἀπλούστατα, ἀλλὰ μετὰ σπανίας φιλοκαλίας ἐνδεδυμένη, καὶ ἂν δὲν ἦτο ὠραία, ἐν τούτοις ἡ φυσιογνωμία της ἔθελγε καὶ συνήρπαζεν ἐκ πρώτης ὄψεως.

Βλέπων αὐτὴν ὁ Βεννὰ ἐπεφώνησεν ἔκπληκτος :

— Λαύρα !

Ἡ ξένη ἔστρεψε καὶ ἀνέκραξεν ἐπίσης διὰ τόνου ἐμφανίνοντος μεγάλην ἔκπληξιν :

— Κύριε Βεννὰ !

— Πῶς ἐδῶ ; ἡρώτησεν οὗτος πλησιάζας αὐτήν. Ἰσως κατάγεσθε ἀπ' ἐδῶ, καὶ ἦλθατε βεβαίως νὰ ἐπισκεφθῆτε τοὺς συγγενεῖς σας, τοὺς φίλους σας.

Αὕτη δὲν ἀπήντησεν· ἐφαίνετο ὅμως λίαν τεταραγμένη.

— Καὶ σεῖς, κύριε Βεννὰ, τῷ εἶπε, πῶς γίνεται νὰ σὰς εὕρῃ ἐδῶ. Μίαν ἡμέραν ἀνεχώρησατε αἰφνιδίως καὶ ἔκτοτε κανεὶς τῶν φίλων σας δὲν ἔμαθε τί ἀπεγείνατε ;

— Σεῖς, δὲν γνωρίζετε τὴν αἰτίαν τῆς αἰφνιδίας καὶ ἐσπευσμένης ἀναχωρήσεώς μου ;

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐγένετο καταπόρφυρος. Βαθεῖα σιγὴ ἐπεκράτησεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς, καθ' ἧς ἀμφότεροι μελαγχολικῶς ἐπεσκόπουν τὸ παρελθόν.

— Ἀχ ! Λαύρα, ἐπανέλαβε τρυφερῶς, ὁ διὰ σὲ ἔρως μου ἦτο τόσῳ μέγας, ὥστε διὰ νὰ γίνω ἄξιος τοῦ ἰδικοῦ σου, θὰ ἐπραττον τὰ πάντα, θὰ ἀπέβαλον τὴν κατηραμένην δειλίαν μου, θὰ ἐγινόμην πρὸς χάριν σου ἀξιαγάπητος, εὐχαρὶς, κοινωνός. Μοὶ φαίνεται ὅτι ἐὰν ἀπεφάσιζες νὰ ἐνώσῃς τὴν ὑπαρξίν σου μὲ τὴν ἰδικήν μου, τὸ μέλλον ὀλοσχερῶς θὰ μετεβάλλετο δι' ἐμέ. Τὴν ζωὴν, ἡ ὁποία μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς μοῦ ἐφαίνετο σκοτεινὴ, τὴν ἔβλεπον πλησίον σου ἀκτινοβολοῦσαν. Ἐπὶ τινὰ καιρὸν μὲ ἐβαυκαλίσες μὲ τρελλὴ ἐλπίς, διατί μοῦ ἀπέδειξες

τόσφ σκληρῶς ὅτι τὰ ὄνειρά μου οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ πομφόλυγες, ἔτοιμοι νὰ διαρραγῶσι εἰς μίαν σου λέξιν ; Λαύρα, δὲν ἤξιζον τόσην καταφρόνησιν, ἐλπίζω ὅμως ὅτι θὰ δοθῇ περίστασις νὰ σοῦ τὸ ἀποδείξω ἐμπράκτως.

— Δὲν σὰς κατεφρόνουν, σὰς τὸ ὀρκίζομαι. Εὐχαρίστως θὰ συνετέλουν εἰς τὴν εὐτυχίαν σας, ἐὰν ἦμην ἐλευθέρα, ἀλλὰ, δυστυχῶς, εἶχον δεσμευθῇ.

— Εἶχες δώσει τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν χεῖρά σου εἰς ἄλλον ; Ἐκαμες πολὺ καλὰ νὰ μὴ μοῦ τὸ εἴπῃς, διότι οὐδὲν θὰ μὲ ἐμπόδιζε νὰ τρέφω μῖσος θανάσιμον ἐναντίον ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐτέθη ὡς πρόσκομμα εἰς τὴν εὐτυχίαν μου.

Ἡ Λαύρα ἀκούσασα ταῦτα, κατελήφθη ὑπὸ τρόμου, καὶ εἶπε μετὰ ζωηρότητος :

— Ἡ χρηστότης ὅμως τοῦ χαρακτηρὸς σας, θὰ σὰς κατεδίκαιζε, καὶ θὰ σὰς ἠνάγκαζε νὰ ἀποδιώξητε τῆς καρδίας σας αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀνάξια ὑμῶν.

— Ὁ Θεὸς τὸ ἤξεύρει, Λαύρα.

Βροντὴ αἰφνης ἐκεῖ που ἐκραγεῖσα διέκοψε τὴν συνδιαλέξιν των. Ὁ τε Βεννὰ καὶ ἡ Λαύρα, ἀπησχολημένοι εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ παρελθόντος, δὲν εἶχον παρατηρήσει τὰ συμπτώματα ἐπικειμένης θύελλης ἐξ ἐκείνων, αἵτινες ἐνίοτε ἐνσκήπτουσι παρὰ τὰς ἀκτὰς μετὰ τρομακτικῆς ταχύτητος.

Ἡ ἀτμόσφαιρα ἦν ἀπὸ τινος βαρεῖα καὶ πεπληρωμένη ἀσφυκτικῶν ἀτμῶν.

Μελανὰ νέφη ἐκάλυπτον τὸ στερέωμα.

Κύματα ὑπερμεγέθη ἐθράυοντο παταγῶδως ἐπὶ τῶν βράχων. Ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ ἀκαριαίως διεδέχοντο ἀλλήλας. Ἡνοίχθησαν τέλος οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ βροχὴ ἤρξατο πίπτουσα κρουνηδόν. Ἀμφότεροι οἱ συνδιαλεγόμενοι εἰσῆλθον ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐν ἣ ἔστησαν ἀκίνητοι, καὶ σιγῶντες ἐθεῶντο μετὰ θρησκευτικῆς προσοχῆς τὴν μεγαλοπρεπὴ ἐκείνην παρὰφορὰν τῆς φύσεως. Κατὰ τινὰ στιγμὴν σχετικῆς ἡρεμίας, ὅτε ἡ θύελλα ἐμετριάσθη, ὡς ἵνα ἀναλάβῃ νέας δυνάμεις, ἀνθρωπὸς τις εἰσῆλθεν ἀσθμαίνων εἰς τὴν οἰκίαν καὶ πλησιάζας τὸν Βεννὰ, εἶπεν αὐτῷ :

— Κύριε Βεννὰ, ὁ μηχανικὸς θὰ χαθῇ, διότι ἦτο ἀπάνου στὸ φάρο, ὅταν μὲ μίαν ἐξέσπασε ἡ φουρτοῦνα καὶ ἡ βάρκα, ποῦ εἶχε γιὰ νὰ γυρίσῃ, ἔσπασε ἡ θάλασσα ὀλοένα ἀνεβαίνει, καὶ ὕστερ' ἀπὸ 'λίγο τὰ κύματα θὰ τὸν σαρῶσουν.

Ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ ταύτῃ, ἡ Λαύρα ἐγένετο πελιδνὴ ὡς σουδάριον.

— ὦ ! Θεέ μου, ἀνέκραξεν ἀπελπισ, τίς θὰ σώσῃ τὸν σύζυγόν μου ;

Πάραυτα ὅμως μετενόησε παρατηρήσασα τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου τοῦ Βεννὰ.

— Εἶνε σύζυγός σου ὁ Τελνιέ ;

— Ναί, ἀπεκρίθη διὰ πνιγομένης φωνῆς, δι' αὐτὸν ἦλθα ἐδῶ.

Τὴν πρωῒαν τῆς ἐπαύριον ἔνταλμα συλλήψεως ἐξεδόθη κατὰ τοῦ Μάξιμου, ὃν

— Λαύρα, ἐφώνησεν ὁ Βεννᾶ, θὰ τὸν σώσω, ἢ θὰ ἀποθάνω μαζί του.

Δίδων αὐτῇ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην εἶχε μεταμορφωθῇ, τὰ χαρακτηριστικά του δὲν ἐξέφραζον ὡς πρότερον, οὔτε διασταγμὸν οὔτε δειλίαν, ἀσυνήθης ἐνεργητικότης ἀντενάκλα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του, ἡ φυσιογνωμία του ἦτο ἀνδρική, ἀποφασιστική, αὐτὴ δὲ ἡ φωνὴ του ἐξέφραζεν ἀποφασιστικότητα καὶ πεποίθησιν.

Χωρὶς νὰ ἀναμείνῃ τὴν ἀπάντησιν τῆς συζύγου τοῦ κινδυνεύοντος φίλου του, ἔσπευσεν εἰς τὴν παραλίαν. Λέμβος ἦτο προσδεδεμένη ἐκεῖ που ἔρριφθη ἐντὸς καὶ κωπηλατῶν μετὰ δυνάμεις κατῴρθωσε, ἂν καὶ τὸ ρεῦμα ὤθει αὐτὸν πρὸς τὴν παραλίαν, νὰ φθάσῃ σώος καὶ ἀβλαβῆς εἰς τὸν φάρον.

Ἦτο καιρός. Ὁ μηχανικός εἶχεν ἀποκάμει, τὰ δὲ κύματα ἠπείλουν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν νὰ τὸν παρασύρουν. Ἦρπασε τὸ σχοινίον, ὅπερ τῷ ἔρριψεν ὁ Βεννᾶ καὶ ἐτοποθετήθη μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ λέμβῳ.

Τὰ κύματα ἀνύψουν ὡς πτερὸν τὸ ἐλαφρὸν ἀκάτιον καὶ διηύθυνον αὐτὸ κατὰ τῶν βράχων. Οἱ ἐν αὐτῷ ἠγωνίσθησαν ἐπὶ πολὺ ἵνα μεταβάλλωσι τὴν διεύθυνσίν του, ἀλλ' εἰς μάτην. Κύμα ἰσχυρότερον τῶν ἄλλων παρέσυρεν αὐτοὺς μετὰ σφοδρότητος πρὸς τοὺς βράχους.

Ἡ κυρία Τελνιέ, ἀκίνητος ἐπὶ τῆς ἄμμου, μὲ συνεσφιγμένην τὴν καρδίαν, πνευστιώσα, παρηκολούθει διὰ βλέμματος πλήρους ἀδημονίας τοὺς δύο ἀνδρας, ἀγωνιζομένους ἐναντίον τὸσφ κρατεροῦ ἀντιπάλου.

Αἰφνης ἔρρηξε κραυγὴν σπαραξικάρδιον καὶ ἔπεσεν ἀναίσθητος ἐπὶ τῆς ἄμμου, ἰδοῦσα τὸ μὲν σκάφος διαρρηγνύμενον, τοὺς δὲ ἐν αὐτῷ γενομένους ἀφάντους ἐν στροβίλῳ ἄφρου.

.....
"Οτε ἠνέφξε τοὺς ὀφθαλμούς της, ἔτρεξε πρὸς τὸν σύζυγόν της, ὅστις ἵστατο παρ' αὐτῇ ὀρθιος.

— Ἐτρομάξε παρατηρήσασα τοὺς ἐπὶ τοῦ προσώπου του μῶλωπας, καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν ρέον αἷμα.

— Μὴ ἀνησυχῆς δι' ἐμέ, Λαύρα, εἶπεν, ἐσώθην μὲ ὀλίγους μῶλωπας, τῶν ὁποίων ἔπειτα ἀπὸ ἐξ ἡμέρας δὲν θὰ μείνῃ οὔτε ἴχνος τὸν ἥρωα σωτήρά μου πρέπει νὰ κλαύσης.

Ἐδείξεν αὐτῇ τὸν Βεννᾶ, ἐξηπλωμένον ἐπὶ τῆς ἄμμου.

Εἶχε γενναιοφρόνως θυσιάσθῃ.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἀμφοτέροι, ὠθούμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἔμελλον νὰ πῶσιν ἐπὶ τῶν σκοπέλων καὶ κατασυντριβῶσιν, ὁ Βεννᾶ ἐνηγκαλίσθη τὸν σύντροφόν του, καὶ οὕτω τὸ σῶμα αὐτοῦ προεφύλαξε μὲν τὸ τοῦ φίλου του, ἐπλήγη ὅμως καιρίως εἰς τὸ στήθος. Τὸ αἷμα ἔρρεεν ἀφθόνως ἐκ τοῦ χαίνοντος πλατέος καὶ βαθέος

τραύματος, ὅπερ θὰ τὸν ἔφερεν εἰς τὸν τάφον.

Ἐμείνεν ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἀναίσθητος, ὅτε δὲ συνήλθεν, ἔσχε τὴν δύναμιν νὰ μειδιάσῃ εἰς τοὺς περικυκλοῦντας αὐτὸν φίλους. Δύο τῶν προσδραμόντων κατοίκων τὸν μετέφερον εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀκολουθούτων τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῆς συζύγου του.

Ὁ ἰατρός, προσκληθεὶς τάχιστα, ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ μόνος μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐξήτασε προσεκτικῶς τὴν πληγὴν του. Ἐξερχόμενος, ἔκαμε νεῦμα τῇ κυρίᾳ Τελνιέ, ἥτις τὸν ἠρώτησε διὰ τοῦ βλέμματος, ὅτι μόλις εἶχεν ὀλίγων ἀκόμη ὥρων ζωὴν.

— Ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ἴδῃ, κυρία, προσέθηκεν.

Ἦτο ὠχρότατος, ἀλλὰ τὸ πρόσωπόν του ἐξέφραζε γαλήνην ψυχῆς.

Τὴν ἐδέχθη μὲ τὸ μειδιάμα εἰς τὰ χεῖλη.

— Εἶχες δίκαιον, Λαύρα, τῇ εἶπεν, ἐκαυχώμην ὅτι ἠμποροῦσα νὰ μισήσω. . . Εἴσαι εὐχαριστημένη ἀπὸ ἐμέ;

— Ἀχ! δὲν ἤξευρα μέχρι ποίου βαθμοῦ ἤξίζατε νὰ σὰς ἀγαποῦν καὶ νὰ εἴσθε εὐτυχῆς. Διὰ ποίου τρόπου θὰ ἐξοφλήσῃ τὸ πρὸς ὑμᾶς χρέος μου; Πῶς θὰ σὰς ἀποδείξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου;

— Ἀρκετὰ ἀνταμείβομαι, ἀναγινώσκων εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἀκούων τὸν ἦχον τῆς φωνῆς σου. Ἡ ζωὴ μου ἦτο ἀχρηστος. ἠμποροῦσα νὰ κάμω καλλιτέραν χρῆσιν, εἰ μὴ θυσιάσῃ αὐτὴν διὰ δύο καρδίας, αἱ ὁποῖαι ἐγεννήθησαν ἡ μία διὰ τὴν ἄλλην; Ὅθι ἐνθυμῆσθε καμμιά φορά τὸν δειλὸν καὶ συνεσταλμένον ἐκείνον νέον, ὁ ὁποῖος ἐὰν δὲν ἤξευρε νὰ ζήσῃ καλῶς, ἐγνώριζεν ὅμως τὸσφ καλὰ ν' ἀποθνήσκῃ.

Μάτην ἠθέλησε νὰ καταπολεμήσῃ τὰ ἀπαίσιμα προαισθήματα αὐτοῦ, καὶ νὰ τὸν ἐνθαρρύνῃ. Εἶχε πλήρη συναίσθησιν τῆς θέσεώς του.

Μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἡ θύελλα ἐκόπασεν, οἱ ἀστέρες ἔλαμπον ἐν τῷ οὐρανῷ, ἠκούετο δὲ ἤδη ὁ μονότονος τῶν κυμάτων φλοῦθος. Ἡ νυκτερινὴ αὖρα, πλήρης θαλασσίου ἀρώματος, εἰσήρχετο διὰ τοῦ ἡμινηφεγμένου παραθύρου.

Ὁ Βεννᾶ συνδιελέγετο μετὰ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῆς συζύγου του, καθημένων παρὰ τὴν κλίνην του. Ἡ φωνὴ του ἦτο ἀσθενής. Ἡ ἐκ τῆς θυσιάς του εὐχαριστικὴς ἀντενάκλα ἐπὶ τοῦ προσώπου του καὶ τῷ μετέδιδεν ὠραιότητα ὅλως ἔκτακτον.

Οὐδὲν ἐδείκνυνεν ὅτι ἔπασχεν.

Μὲ τὰς πρώτας ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου ἐσβέσθη ἡρέμα ἡ ζωὴ του. Τὸ στόμα του ἐφάνετο ἀκόμη μειδιῶν, ἐπὶ δὲ τῶν χαρκτηριστικῶν του ἀπετυπῶντο ὑπερτάτη ἡρεμία καὶ παρθενικὴ ἀγνότης.

Βλέπων τις τὸν νεκρὸν ἐκείνον, θὰ ἔλεγεν ὅτι ἐκοιμάτο, γοητευτικὰ ὄνειρευόμενος ὄνειρα!

Ἐν Πάτραις.

Ν. Γ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΛΟΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν, εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκριταῖς ἡμῶν.

La Saison

(Η ΕΠΟΧΗ)

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΥΟ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Πρώτη ἔκδοσις: 24 ἀριθμοὶ περιέχοντες πλέον τῶν 2000 σχεδίων διὰ πάντα τὰ ἀντικείμενα τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν Κυριῶν, δι' ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα κορασίων, παιδίων, ἀσπρόρουχα, ἐνδύματα ἀνδρῶν καὶ νεανίσκων, ὀθόνας κλίνης, τραπέζης, καλλωπισμοῦ κτλ. Πάντα τὰ εἶδη ἐργασίας τῶν Κυριῶν.

12 πίνακες περιέχοντες, πλὴν πολλῶν ὑποδείγματων κεντήματος, ἀρχαὶ στοιχεῖα, μονογράμματα κτλ. τοὐλάχιστον 200 σχήματα φυσικοῦ μεγέθους καὶ πλέον τῶν 400 σχεδίων κεντήματος, soutache κτλ.

Τιμὴ συνδρομῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως:

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἐξέμνηος δρ. 5. Ἐτησίᾳ δρ. 10
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 6. » » 12

Ἐκδοσις πολυτελεῆς: περιέχοντα πάντα τ' ἀνωτέρω πρὸς τούτοις δὲ 36 εἰκόνας συρμῶν χρωματισμένας κατ' ἔτος.

Τιμὴ συνδρομῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως

Διὰ τὰς Ἀθήνας: ἐξέμνηος δρ. 10. Ἐτησίᾳ δρ. 20
Διὰ τὰς ἐπαρχίας » » 12. » » 24

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΟΙ

ἐγγράφονται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπάρχει χειρόγραφος κατάλογος Μυθιστορημάτων, δεδεμένον τῶν πλείστων, τοῦ Δουμᾶ, Μοντεπέν, Ρισβόργ, Βελώ, Τεράιλ, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀληθῆ Μυθιστορηματικὴν Βιβλιοθήκην, πωλοῦνται δὲ εἴτε ὅλα ὁμοῦ ἢ καὶ χωριστά. Μεταξὺ τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει ὁλόκληρος ἡ σειρά τῶν «Δραμάτων τῶν Περσίων», συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ὠραίας Ἀνθοκόμου», καὶ πλείστα ἄλλα σπάνια καὶ δυσύρετα μυθιστορήματα.